

med et fornyet Andragende om, at de skulde være Brigadechefer, eller med et Andragende om, at de skulde bruges i andre Stillinger, eller at det skal være Oberster, som nyde dette Gagetillæg; kort sagt, i denne Henseende er der Intet gjort, som hindrer ham i at bringe dette Spørgsmaal til Afgjørelse, men vi have fundet Spørgsmaalet afgjort, og, naar man nu siger, at Forhold af denne Art skal Finantsudvalget intet Hensyn tage til, saa spørger jeg, om det ikke er netop til disse Forhold, vi daglig tage og skulle tage Hensyn, og om vi, naar vi see en Sum staae opført i Budgettet, da ikke skulle spørge: hvad bruges den til? og, naar vi slet ingen Gjenstand see for dens Brug, skulle vi da ikke sige: Ja, saa maa denne Sum idetmindste indbrages, og dersom man saa siger os: ja den bruges til en anden Sag, til en anden Gjerning, som her er Tilfældet, hvor den bruges til at lønne Generaler, men Generaler, som ikke ere Brigadechefer, fordi der ikke er Brigader af den Art, er det saa ikke rettere at sige: disse Summer skulle indbrages ved Vacance, som man ellers gjør ved Poster, som man troer ere overflødige, end ganske at suspendere sin Dom, indtil nærmere Oplysninger indvindes. Der er en Post, som kun er bleven omtalt af Krigsministeren, men som paa en Maade hænger sammen hermed, og som jeg ogsaa troer fereligger til Behandling; det er den Post, som Udvalget netop har foreslaaet inddraget ved Vacance, nemlig Generalstabschefsposten. Man maa vel lægge Mærke til, at her er det slet ikke Udvalget, som har forandret Organisationen. Generalstabschefen bestyrede efter Organisationsplanen, og det var en af hans vigtigste Functioner, hele Armeens Forplejningsvæsen; dette er oplyst, denne hele Green af hans Bestyrelse er inddraget under Krigsministeriet. Han bestyrede desuden Forretningerne i Staben paa en ganske anden Maade, end de nu bestyres; nu gaae næsten alle de Forretninger, som paa laa denne Embedsmand, ud fra Krigsministeriet, og maae gaae ud fra Krigsministeriet; er det da ikke ganske naturligt, at man siger om en Post af denne Art, som under de nuværende Forhold maa forekomme at være mindre nødvendig, og som under alle Omstændigheder

ikke bestaaer under de Vilkaar, hvorunder den bestod, da den hidtilværende Plan blev bragt tilveie: om den maa der først skaffes en nærmere Oplysning, den maa paany komme til at fremgaae som en planmæssig Post, før den kan blive bevilget i et Budget som det, her er forelagt. Jeg troer, at man, saasnart man nøiere overvejer dette, mere og mere vil komme til den Erkjendelse, at det ikke er Udvalget, som har gjort et eneste Skridt udenfor den Begrænsning, som Krigsministeren har opstillet, men indenfor denne Begrænsning har det regnet efter, og den Sum, som det er kommet til, har det givet, og for ikke at komme i nogen Strid med Krigsministeren har det givet den rundelig, rimeligviis rundeligere, end en streng Overveielse vilde have indrømmet det at give den. Man maa ikke troe, at naar man her taler om et Afdrag af $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ for den eller den Landsdeels Tilfødelstagselse for Oelblikket i Armeen eller i Armeeforvaltningens Tilflugt, at dette er det eneste eller det herskende Afgjørelsesmiddel; vi ere gaaede en meget mere positiv Vej, vi have spurgt: hvad er det, som er tilstede, hvorledes er dette tilstede, og hvorledes skal det, som er tilstede, være dannet efter den Plan, man har givet os, og derefter have vi opstillet vore Beregninger. Vi ere komne til vore Resultater ad 2 Veie, og disse Resultater ere i det Væsentligste faldne sammen, kun at det, vi ad den directe Beregningsvei ere komne til, er noget mere end det, vi vilde være komne til, om vi havde holdt os strengt til den anden Betragtningssmaade.

Krigsministeren: Jeg skal ikke komme tilbage paa den Strid om ordinaire og extraordinaire Udgifter; thi jeg veed ikke at tilføie noget Overligere til, hvad jeg allerede har sagt. Jeg kan ikke see, at denne Deling kan have noget Andet at betyde, end det, at binde Hænderne paa den fremtidige Krigsbestyrelse i Henseende til de Forslag, som høre til Armeevæsenets fremtidige Ordning; har denne Deling ikke en saadan Bestemmelse, saa er den betydningsløs. Den ærede Ordfører har ogsaa ganske rigtigt indrømmet, at Hensigten dermed var, at i de Poster, som foreslaaes at skulle gaae over til extraordinaire, maatte ingen Forandring skee i den Mellemtid fra nu af